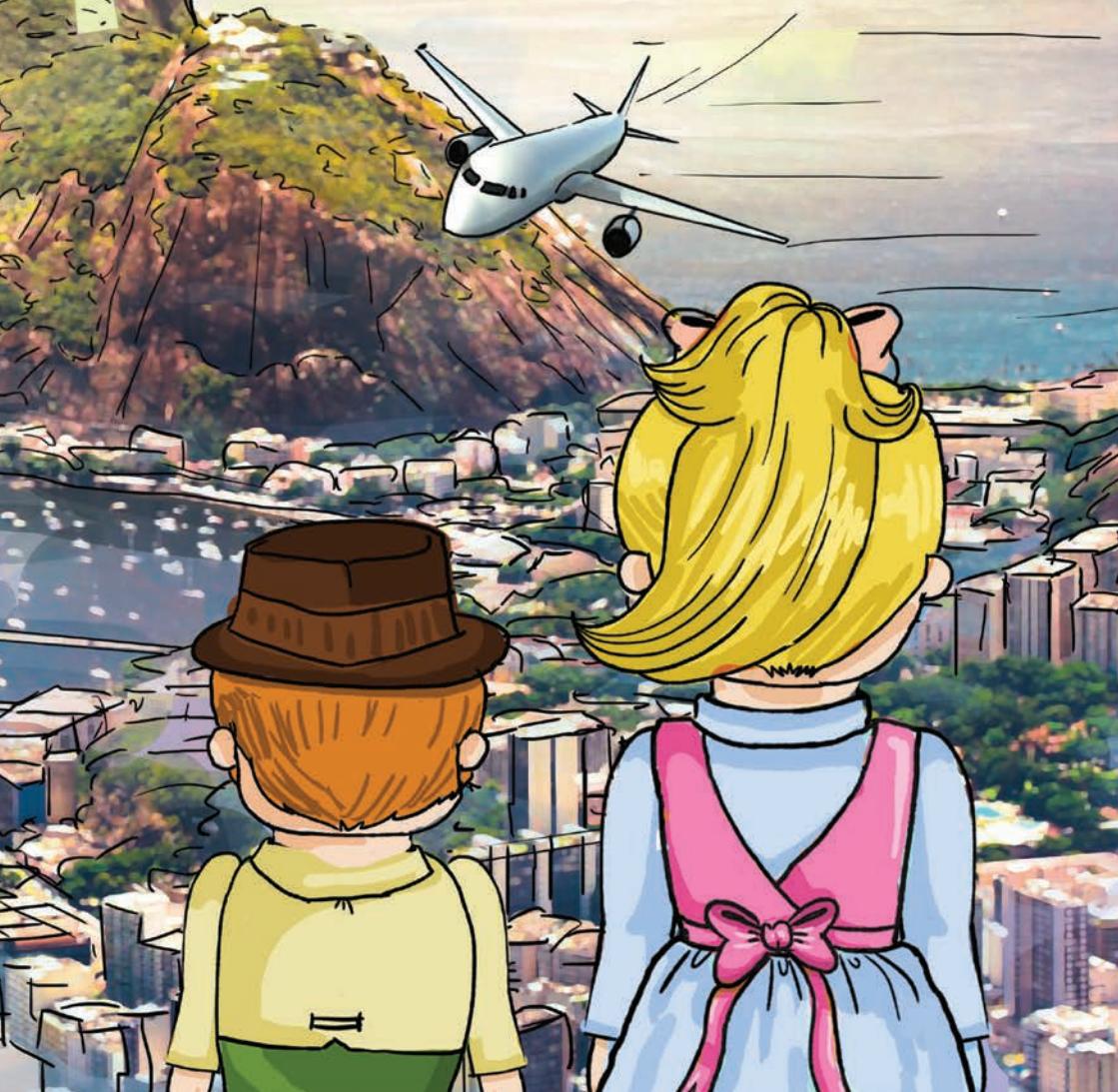

Arco & Iris spre America de Sud

Draga cititorule,
Aceasta este povestea calatoriei lui Arco si a lui Iris spre America de Sud.

Arco si Iris sunt doi tineri care au trait multi ani pe o puscuita intr-un cufar de sticla adăpostita in Muzeul Economisirii din Torino, Italia.

Povestea lui Arco si a surorii lui, Iris, ne poarta in lumea minunata a unei colectii formata din cca 1700 puscuite, donate Muzeului de catre familia Tana, acestia acordand o atentie deosebita acelor exemplare adunate din tari indepartate, pline de locuri fascinante.

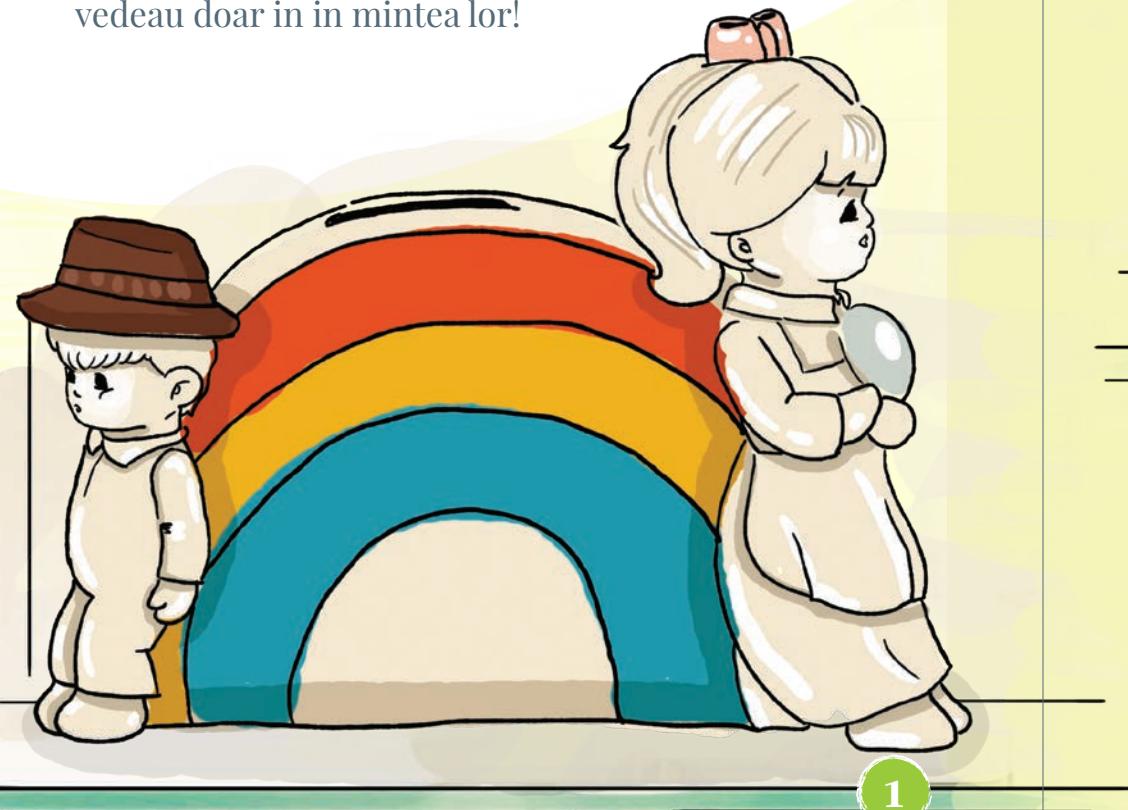
Calatoria celor doi copii mici le va oferi parintilor sansa de a petrece o seara distractiva alaturi de copiii lor, descoperind idei noi sau regandind unele modalitati de a-si gestiona banii. Acest mod de gandire poate fi predat tinerilor de la o varsta frageda intr-un mod creativ si jucans.

De asemenea, in ultimele pagini, pentru a ajuta parintii si copiii sa isi aminteasca cele invatate, exista un scurt rezumat sub forma unor rime simple.

Speram ca bucuria si distractia scrierii acestei carti sa fie la fel de mare ca cea pe care o veti avea la citirea ei.

Arco si Iris au fost blocati intr-o pusculita pentru foarte, foarte mult timp si in toata aceasta perioada si-au tinut manutele lipite peste un frumos curcubeu.

Si-ar fi dorit sa ia un avion, sa zboare cat mai sus si sa vada curcubeul cu adevarat, pentru ca acum il vedea doar in in mintea lor!

Ei locuiau la Torino, intr-un Muzeu al Economisirii, iar in vitrina de langa a lor era o frumoasa pusculita in forma de glob cu doua personaje cu aspect amuzant care stau pe un avion!

Ce frumos trebuie sa fie sa calatoresti! Trebuie sa iesim si sa exploram lumea! Am avea parte de multe noi aventuri si vom vedea locuri minunate....

Dar cum isi puteau transforma visul in realitate? Pareau imposibil! Nu au fost niciodata in afara Muzeului....

Au decis sa ceara ajutorul unei batranici, tare draguta, care se aflat intr-o cutie fix langa a lor.

„Dragii mei Arco si Iris,
- a raspuns ea - Sunt foarte batrana si nici eu nu am plecat vreodata de aici, dar pot sa va dau niste sfaturi: ganditi-vla bine unde vreti sa mergeti, economisiti pentru aceasta calatorie si aruncati un ochi in pusculita sa vedeti daca aveti ceva banuti in interior.

Zilele au trecut incet, dar pas cu pas, Arco si Iris au adunat toti banii uitati in alte pusculite.

Intr-o noapte, fara sa stim daca a fost un vis sau o vraja, au realizat ca s-au transformat in oameni... in carne si oase!!! Nu le venea sa creada.

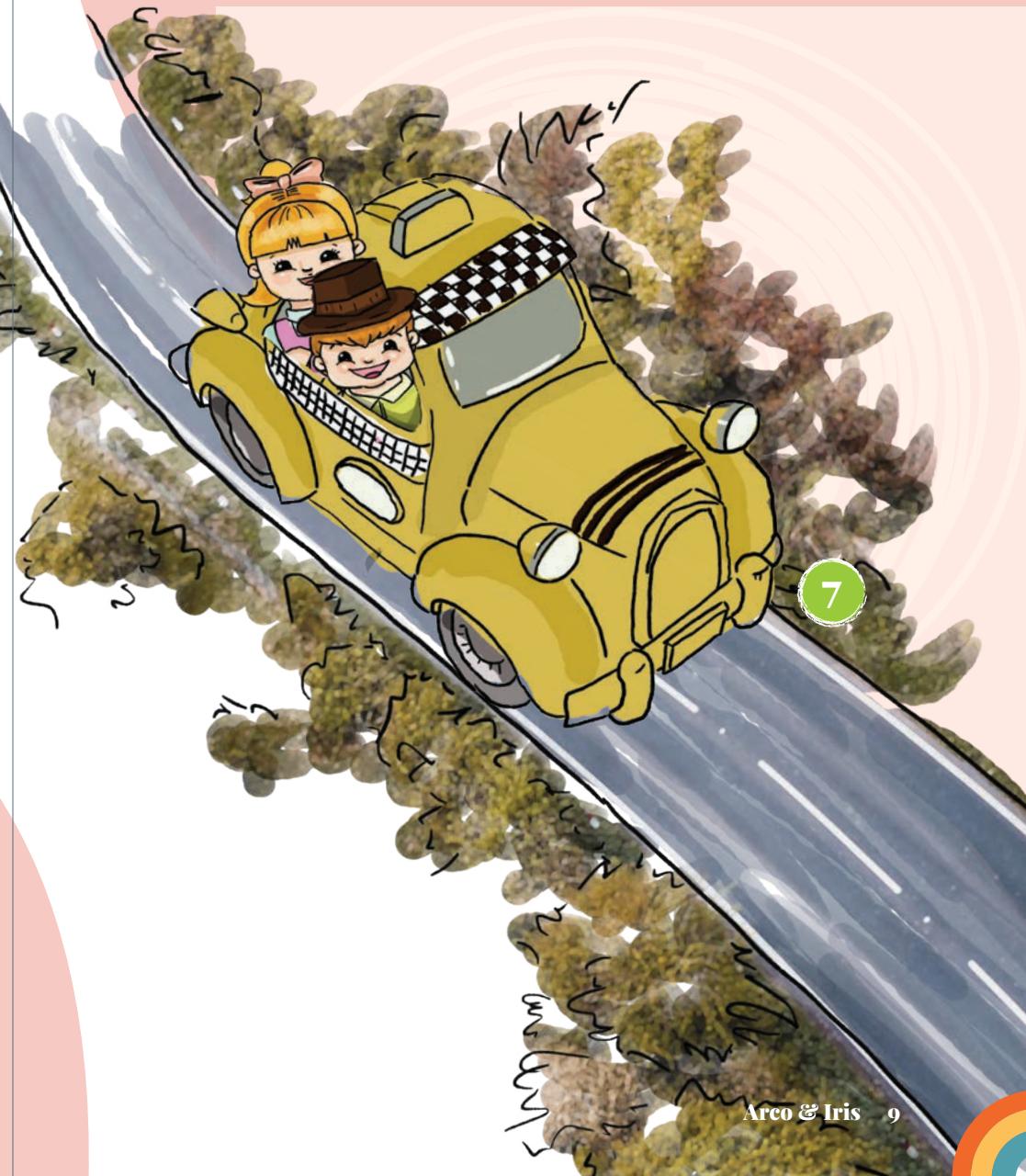
De multe ori se gandisera cu ardoare la prima lor calatorie, unde ar putea fi aceasta. Dupa consultarea tuturor atlaselor si a globurilor din colectia Muzeului, au hotarat: voiau sa mearga in America de Sud!

In primul rand, au luat dintr-o alta vitrina o frumoasa valiza de culoarea tutunului si au pus in ea toti banii economisiti pentru calatorie.

A fost o suma bunicica! Batrana avusese dreptate: un ban azi, un ban maine, asa economiile tale cresc... si cand ai nevoie de bani, ii folosesti ca sa iti transformi visele in realitate!

Fericiti si entuziasmati, au luat un taxi pana la **F**aeroport si am cumparat doua bilete pentru Brazilia!

Erau o multime de oameni diferiti in aeroport. Printre toti ceilalti turisti, au vazut unul si au stiut deodata ca era cu adevarat fericit: el purta deja o palarie de paie si ochelari de soare. Evident, a plecat in vacanta visurilor sale, si economisise pentru asta foarte mult timp.

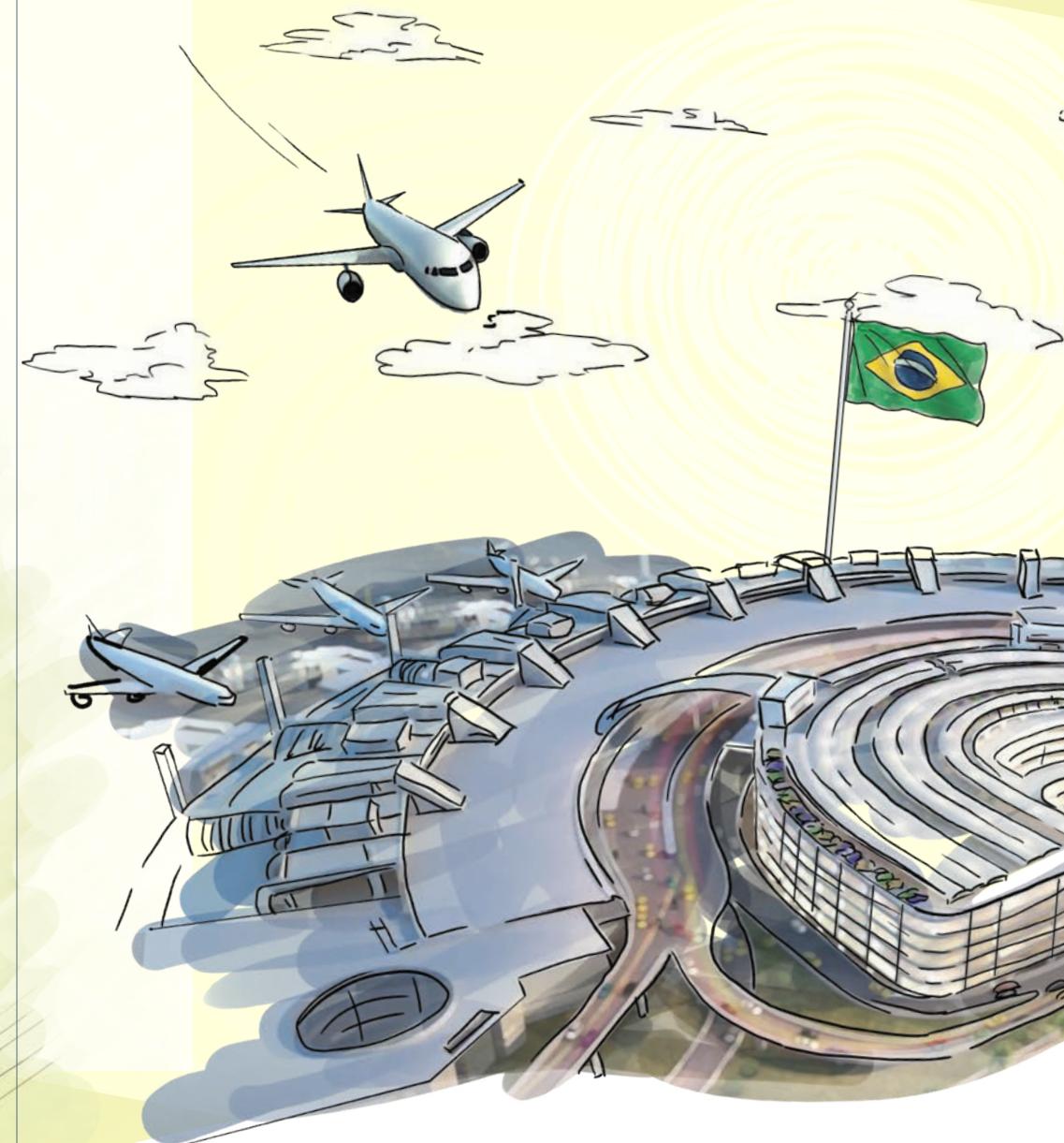
8

Zborul lor a fost anuntat: AZ674... si in timp ce ei asteptau sa se imbarce, l-au vazut pe pilot ajungand in cabina.

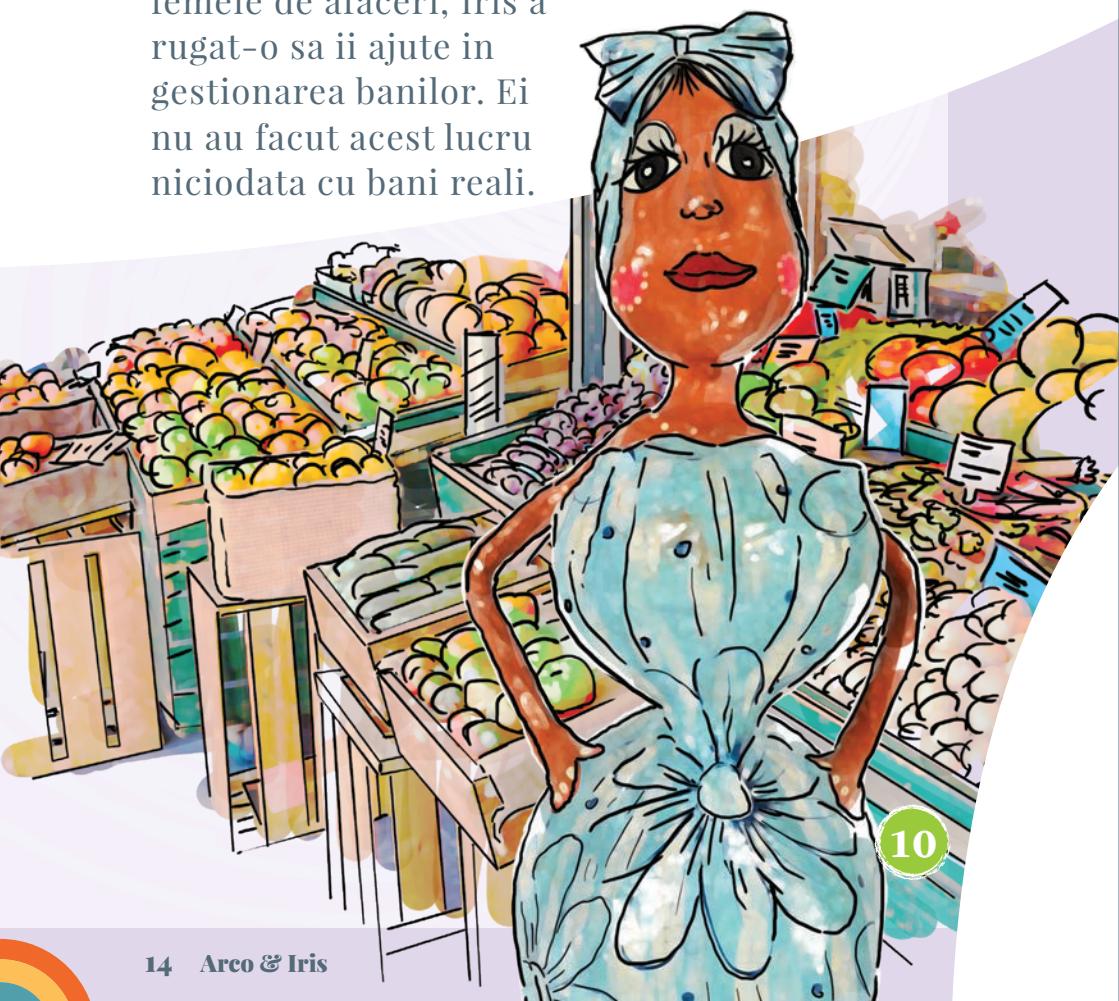
Iris i-a spus lui Arco: „Trebue sa fie o persoana desteapta, este exact la fel ca pilotul din al treilea cufar de pe stanga, in aripa dreapta din Muzeu.»

Zborul a fost o minunata experientă! Cerul era imens și înainte de a ajunge deasupra norilor au vazut chiar un curcubeu. Norii de dedesubt aratau ca muntii de bumbac și cand au vazut oceanul, acesta era nesfarsit, la fel ca cerul!

Apoi si-au inceput coborarea: erau aproape de destinație. Au aterizat la timp pe Antonio Carlos Jobim, aeroportul din Rio de Janeiro.

In afara aeroportului, s-au intalnit cu o doamna care vindea fructe. Era imbracata destul de ciudat, dar, ca sa spunem adevarul, ei cunoscusera doar pusculitele din Muzeu. Vazand ca cei doi sunt derutati, femeia s-a oferit sa-i insoteasca o vreme. Arco ii spuse lui Iris: „Acesta trebuie sa fie un loc foarte frumos, doar uita-te cat de buni si amabili sunt oamenii.” Caci doamna li s-a parut ca arata ca o adevarata femeie de afaceri, Iris a rugat-o sa ii ajute in gestionarea banilor. Ei nu au facut acest lucru niciodata cu bani reali.

Ea i-a sfatuit sa intocmeasca un plan prin care sa estableasca durata calatoriei si astfel sa afle cat isi pot permite sa cheltuiasca zilnic pe mancare, cazare si activitati. Daca vor reusi sa economiseasca zilnic cativa banuti, ar putea sa cumpere cateva suveniruri pentru prietenii lor de la Muzeu. De asemenea, ea i-a sfatuit sa pastreze intotdeauna cativa banuti pentru ca nu se stie niciodata ce li s-ar putea intampla departe de casa. Dupa cum spune o veche zicala: intotdeauna economiseste ceva pentru o zi ploioasa. Iris a dat din cap si a spus ca exact asa vor face.

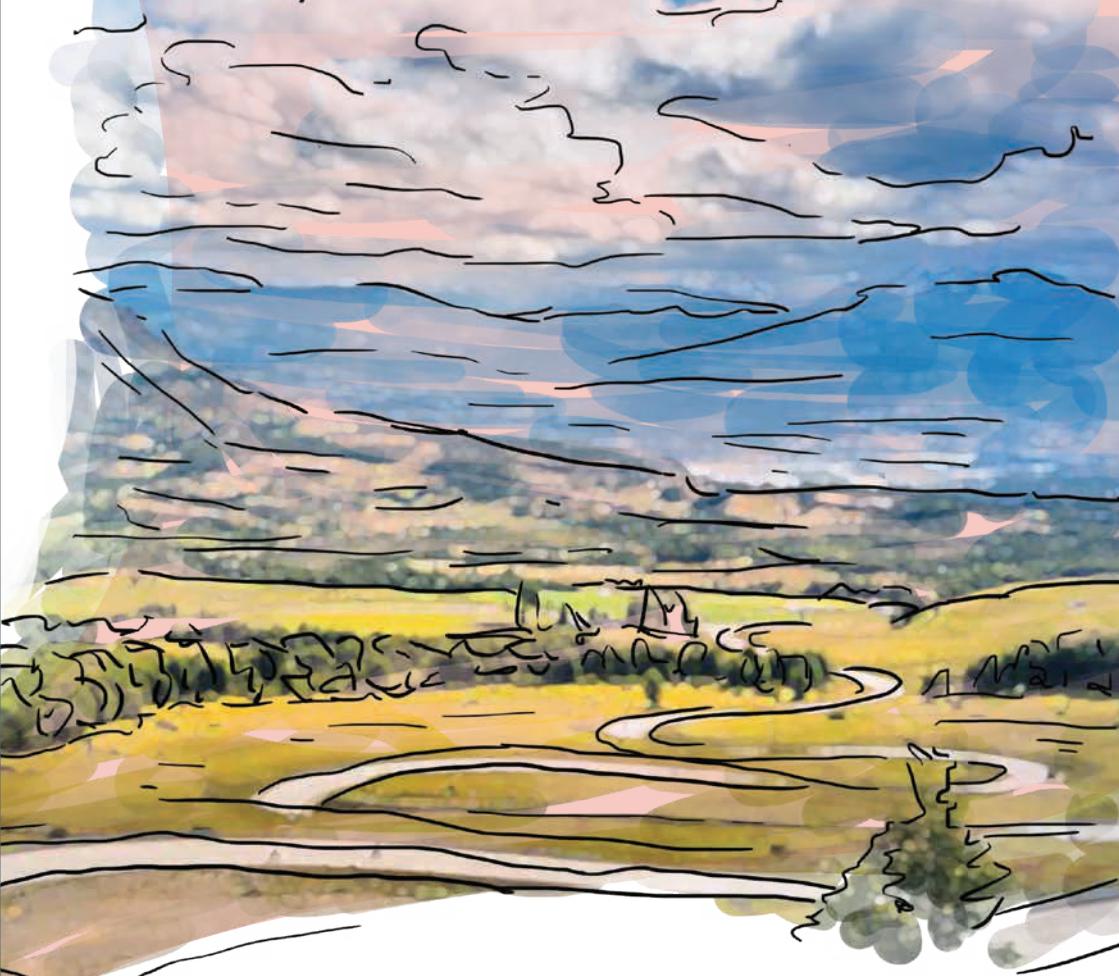
Arco si Iris s-au dovedit a fi foarte priceputi in gestionarea banilor: pentru a economisi putinii banuti pe care ii aveau au ales sa doarma adesea in corturi si acceptau cu mare placere sa innopteze in colibele puse la dispozitie in satele vizitate.

Acolo au invatat noi obiceiuri si au fost acceptati cu usurinta ca oameni de-aici locului! Datorita banilor economisiti, Arco si Iris au reusit sa-si continue vacanta si si-au cumparat bilete de tren pentru Chile, isi doreau sa vada Pinguinii Regali care se gaseau la capatul Americii de Sud.

La intoarcere, au reusit sa isi ia o slujba cateva ore pe zi si astfel au obtinut o reducere la bilettele de vapor pentru Peru.

In Peru, au urmat sfatul unui localnic si, pentru cativa centi, au cumparat doua bilete pentru un microbuz care, dupa o calatorie intortocheata prin Valea Urubamba, i-a dus la Machu Picchu, in orasul antic al incasilor. O intoarcere uimitoare in timp si o bijuterie arheologica! Ei au descoperit ca incasii foloseau pe post de bani scoici de Spondylus, iar acestea erau la fel de valoroase ca aurul. Din pacate, ca intotdeauna, vacanta se apropia de sfarsit. Dar ce locuri minunate vazusera datorita Modului in care au avut grija de banii pentru calatorie. Si ce distractiv a fost! Fiecare zi a fost interesanta cu totul, mult diferit de zilele plăcute in care erau blocati in vitrina de Muzeu!

Iris i-a spus lui Arco: „Am invatat cateva lucruri importante din aceasta calatorie... nu m-am gandit niciodata ca atunci ne stabilim obiectivele ne ajuta sa le aducem la bun sfarsit. De fapt, pentru ca le-am avut mereu in fata ochilor, am avut libertatea sa ne schimbam planurile, asa cum am facut atunci cand am decis sa plecam spre Chile.» Apoi Arco a adaugat: „Deoarece nu am irosit banii, am putut sa descoperim mai multe locuri decat am visat si ne-am distrat pe masura!»

Acum era timpul sa se intoarca la Muzeu. În zborul spre casa, s-au asezat langa o tanara fata care era cam de varsta lor. Avea o geanta plina de monede. Era foarte ocupata sa le numere si pentru a un timp nu i-a observat pe Arco si pe Iris.

Apoi a ridicat privirea si s-a prezentat foarte politicos: „Eu sunt Penny, mi se mai spune Ciupitorul, de fapt, eu doar salvez ce pot. Ma intorc dintr-o vacanta si acestia sunt banii care au ramas. Intentionez sa ii pastrez in siguranta, ca sa pot sa merge sa-mi vizitez bunicii vara viitoare.” Arco a intrebat-o daca stie regulile bune pentru gestionarea banilor. Ea a raspuns: „Imi place sa economisesc, nu pentru ca sunt lacoma sau zgarcita, dar am o multime de vise pe care vreau sa le transform in realitate.»

In timp ce Penny vorbea, aseza monede pe care le numara intr-un mod ciudat in cutie. Observand curiozitatea celor doi, Penny le-a aratat cutia, o carcasa mica cu mici compartimente separate, si le-a explicat: «Parintii mei m-au invatat cand eram foarte mica sa fiu independenta si sa imi planific lucrurile astfel incat visele mele sa devina realitate. Pusculita aceasta pe care mi-au facut-o cadou ma ajuta sa aleg cum folosesc banii pe care ii primesc sau ii castig facand niste mici treburi prin casa.

In acest moment, am decis ca vreau sa pun deoparte niste bani pentru Craciun, zile de nastere si vacante, ca cea pe care tocmai am avut-o. Dar mai stiu ca sunt multi oameni mai putin norocosi decat mine, asa ca pastrez putin din ceea ce economises pentru ei, deoarece ma bucura mult sa impart cu altii!»

Arco si Iris erau cu adevarat fericiti cand au aterizat la Torino. In calatoria lor au vizitat locuri interesante, intalnit oameni noi si au invatat cu adevarat o multime de lucruri noi!

Au realizat ca ei ar putea avea parte de o noua calatorie, in care sa cunoasca noi prieteni din culturi diferite, care vorbesc alte limbi, sa vada animale exotice... dar pentru toate acestea trebuie sa economiseasca banii necesari!

Le era teama ca ar putea uita tot ce invatasera, asa ca Iris i-a spus lui Arco: «Trebue sa scriem o poezie, ne va ajuta sa ne amintim.»

Poezia furnicii rabdatoare

Am multe vise in cap,
Adaug cate unul in fiecare seara cat sunt in pat.

*Stiu ca nu pot deveni toate realitate, Si trebuie sa ma
gandesc la ele cu seriozitate. Daca sunt rabdatoare si
foarte atenta, Cutia mea de bani va fi in curand
completa. Salvand mereu o firimitura astazi, Si o
bucata de iarba in alta zi, Am trecut peste ierni reci
zeci, Daca economisesc un ban pe zi, asa cum mi s-a
spus, Firimiturile in aur se vor fi transpus. Toata
lumea stie ca nu este visare: Trebuie sa grija si ai
rabdare!*

MUZEUL ECONOMISIRII

Muzeul Economisirii este un spatiu unic si innovator care incurajeaza educatia financiara. Multe persoane intampina probleme la gestionarea banilor deoarece nu au o educatie financiara adevarata. Muzeul intenioneaza sa ajute acesti oameni sa ia decizii rationale si informate, care sa le permita sa isi atinga obiectivele prioritare. In incaperile muzeului, copii, adolescenti si adulti au la dispozitie un circuit menit sa ii ajute sa reflecteze asupra utilizarii constiente a banilor si sa experimenteze acest exercitiu financiar in moduri interactive.

MUZEUL ECONOMISIRII

Via San Francesco d'Assisi 8/a

Numar gratuit (din Italia): 800 167 619

info@museodelrisparmio.it

www.museodelrisparmio.it

De la 10 a.m. pana la 7 p.m. - Marti inchis

Rezervari necesare pentru grupuri si scoli

Urmareste Muzeul Economisirii pe:

@museodelrisparmio

@MdR_Torino

@mdr_torino

PUSCULITE

- 1** Copii cu Curcubeu, 1970-1980, email dur , faianta, Taiwan
- 2** Globe Albie & Gibie Vultures Wonderful Airlines, 1990, ceramica, SUA
- 3** Batrana intr-un fotoliu, 1960-1970, ipsos, provenienta necunoscuta
- 4** Globe Methodist Missionary Society, 1970, plastic, Marea Britanie
- 5** Glob, 1930-1940, tabla, Italia
- 6** Trip Money Suitcase, 1990, ceramica, Marea Britanie
- 7** Taxi, 1980-1990, plastic, Grecia
- 8** Turist, 990-2000, portelan, Marea Britanie
- 9** Pilot de avion, 1954, plastic, SUA
- 10** Brazilianca, 1990-2000, papier maché, Brazilia
- 11** Cabana cu Copil, anii 1950, ceramica glazurata, Italia
Wagon-Lits, sfarsitul anilor 1800, tabla, Belgia
- 12** Wagon-Lits, sfarsitul anilor 1800, tabla, Belgia
- 13** Transatlantic, 1930-1940, ceramica, Franta
- 14** Microbuz, anii 2000, papier maché, Peru
- 15** Barbatul cu mustata, 1960-1970, vopsita la rece teracota, plus, Mexic
- 16** Penny the Pincher, 1950-1960, portelan, Marea Britanie
- 17** Cutie rosie cu patru compartimente, anii 1930, tabla, Marea Britanie
- 18** Micuta chinezoaica, 1990-2000, pictat la rece tare faianta, China
- 19** Elefant cu maimuta, inceputul anilor 1900, zamac, Italia
- 20** Copil politist, anii 1990, pictat la cald și la rece faianta, Franta
- 21** Mistret javanez, 1600-1800, teracota, Indonezia
- 22** Fetita olandeza, 1960-1970, portelan, Olanda

Tradus de Intesa Sanpaolo Bank Romania

Graphic design
Mosaico Studio

www.museodelrisparmio.it